

Årsrapport 2024

Gruppe/hus: Basis Flerbørnsdagplejen Søhesten

Tilsynsførendes navn: Jette Dahlstrøm

Dato: 05.07.2024 og 18.10.2024

Antal dagplejere: 3

Antal børn i alt / i dag: 3

Vedligehold indsats: Anerkendelse af gruppens/husets arbejde.

Tilpas Indsats: Anbefalinger til justeringer af gruppens/husets arbejde.

Ny indsats: Anmærkninger til gruppens/husets arbejde og krav om nye tiltag.

Hvordan er der overordnet arbejdet med den styrkede pædagogiske læreplan?

Hvordan arbejder gruppen/huset arbejdet med det pædagogiske grundlag, hvor alle ni elementer fra blomsten er medinddraget, hvilke kendetegn og fokusområder arbejdes der med, giv eksempler fra den pædagogiske praksis?

Status

Under samtalen fortæller dagplejerne om deres hverdag og arbejde.

Søhesten får på en fin måde prioriteret det relationelle arbejde, tilknytning, nærvær og omsorg for børnene i det daglige arbejde. Dagplejerne kender læreplanstemaerne, som der på forskellig vis arbejdes med i de daglige aktiviteter afstemt efter de indmeldte børns behov.

Søhesten er fra 2024 med i projekt "Fri for Mobberi" – styrk fællesskabet. I projektet indgår en Bamseven, som er tænkt som alle børns fælles ven og omsorgsfulde hjælper. Den fungerer som en central formidler i arbejdet med fællesskab, venskab og trivsel. Den bruges blandt andet aktivt til at fange børnenes opmærksomhed – ved, at den taler gennem eller hvisker noget til den voksne, som den voksne fortæller videre til børnene og derved fanger deres opmærksomhed.

Derudover har hvert barn fået deres egen lille personlige bamseven, som bruges i leg til at lære børnene om tolerance, respekt, fællesskab og omsorg. Søhesten arbejder med fællesskaber og leg, derigennem støttes børnenes naturlige nysgerrighed og gennem relationer med positive voksne lærer de at indgå i ligeværdige børnefællesskaber.

De voksne er nærværende og lyttende, de er opmærksomme på de initiativer, børnene viser, og de støtter dem i deres lege. Periodisk kan der være et stort spænd mellem de mindste og største børn - her arbejdes med opdeling af børnene i mindre grupper. Det betyder, at der kan arbejdes med differentierede læringsmiljøer og tilpassede aktiviteter, så de tilgodeser børnenes forskellige behov og alder. De voksne er opmærksomme på børnenes dagsform, og der tages udgangspunkt og justeres derefter i planlægningen og aktiviteterne. De voksne sørger for, at der er en variation af muligheder for leg og bevægelse dagen igennem.

Personalet er medskaber af små legestationer - det kan være lege, der appellerer til fordybelse med konstruktionslegestøj, når der hygges med bøger eller laves bilbaner. Og når der bygges små forhindringsbaner og børnenes motorik udfordres - her får de mulighed for at kravle/klatre, lege "lidt" vilde tumlelege og få svingturer på gyngen. Der synges og læses bøger på initiativ af både voksne og børn hver dag.

De voksne lytter til og taler med børnene, her tages afsæt i børnenes fortællinger og perspektiv, og de har opmærksomhed på at benævne børnenes følelser og behov.

Dagplejerne var ved sidste årsrapport skrivning gået i gang med at indarbejde læreplanstræet og bruge små læreplanshæfter, som er en metode til praksisbeskrivelse og refleksioner over læreplansarbejdet. Det er ikke lykkedes for huset for alvor at komme i mål med at bruge metoden, hvilket for en stor del handler om børnegruppens sammensætning, dagsform, aktuelle behov samt skift i børnegruppen.

Vedligeholdts indsats:

Fortsæt med at få implementeret Bamseven og små bamser til gavn for arbejdet med børne fællesskaber og med udgangspunkt i børnenes individuelle behov. Fortsæt med refleksion over såvel egen som jeres fælles praksis og vedligehold kulturen med løbende at evaluere og justere praksis pba. børnenes behov og deres nærmeste udviklingszone (nuzo). Fasthold arbejdet med at vedligeholde og udvikle et læringsmiljø, hvor børneperspektivet og det enkelte barns behov for omsorg, trivsel og udvikling er i fokus, når dagen tilrettelægges.

Tilpas Indsats:

Personalet er fokuseret på at få implementeret og brugt redskaberne fra læreplanstræet som en del af deres praksis. Der er opmærksomhed på at sætte realistiske mål for arbejdet, som sikrer, at man når i mål. Større fokus på at få indarbejdet redskaberne - herunder læreplanshæftet - da det giver en større systematik i læreplansarbejdet og er et fint redskab til løbende at evaluere arbejdet med læreplan.

De voksne skaber små legestationer - her bliver legetøjet stillet frem til inspiration og nye legemuligheder for børnene. Børnene kan se alt legetøjet, kender indholdet af kasserne på billederne og kan bede om det, de ikke kan nå enten ved at pege eller sætte ord på. Der er ingen bøger tilgængelige i børnehøjde, og det gør det vanskeligt for børnene at udpege og vælge en specifik bog. Der står en reol inddelt med 4 rum og i børnehøjde - den er tom. Ovenpå er bøger i kurv placeret uden for børnehøjde.

Sofaen i legerummet bruges til hygge med læsning og til at øve sig på at klatre op og ned. På væggen hænger en madras, der tages ned, når der skal nå tumles og bygges forhindringsbane og hygges. Der er en gynge, som bruges til at give sansemotoriske oplevelser - der snurres rundt, gynes alene eller sammen, og den bruges både efter lyst og behov.

Der er mulighed for at opdele børnene, og her bruges køkkenet, hvor der er et stort bord med plads til aktiviteter som puslespil og maling.

Rummene er indrettede med ting, der bidrager til en hjemlig og hyggelig stemning. Børnene kommer og går, som de vil i køkkenet, hvor de kan følge med i forberedelsen af mad. De voksne er opmærksomme på at skabe rammer, hvor der er plads til motorisk udfoldelse såvel som plads til og mulighed for fordybelse, et sted, hvor barnet kan holde en pause og slappe af, sidde med en voksen og læse historie.

Der er billeder på væggen i børnehøjde, som børnene kigger på og taler med de voksne om. Derudover er der opsat en stor elefant aktivitetstavle, som børnene kan tage ophold ved og undersøge - og som appellerer til at stå sammen 2 og 2. På gulvet er en stabel bobles, som børnene selv kan bygge med og bruge til udfordrende kravlelege.

De voksne er nærværende, anerkendende og opmærksomme på børnenes behov. Der er en tæt kontakt mellem børn og voksne, og de voksne tager ansvar for relationerne på sig og er bevidste om, at de er bærende for at skabe udviklende fællesskaber. Det foregår dels gennem støtte i de børne- initierede lege og i balance med aktiviteter og dels i lege, der er mere eller mindre initierede af de voksne.

Børnene medinddrages i små beslutninger, og der bliver lyttet til deres ønsker. Når børnene peger eller forsøger at udtrykke sig på anden vis, følger de voksne med - de støtter op om børnenes leg og sproglige udvikling, og de møder dem med nærvær og aktiv lytning til det, de gerne vil fortælle. De børneinitierede lege, hvor børnene alt efter alder, er optaget af noget bestemt, følges af voksne - som alt efter behov kan hjælpe med at udvikle legen. Det foregår enten ved at være på sidelinjen eller bagved. Der er en fleksibel tilgang til børnenes leg. Dagplejerne perspektiverer legen i det tempo og omfang, gruppen har brug for, og gør den relevant i forhold til børnenes udvikling.

Der bruges musik som pædagogisk virkemiddel til at understøtte aktiviteter og stemninger, det være sig musik til dans og bevægelseslege eller den mere stille til fordybelse. På samme måde kan stille musik også bruges som overgang til middagshvile/sovetid – her bruges bl.a. Mozart.

Vedligehold indsats:

Fortsat fokus på, at børnemiljøet er en fleksibel størrelse, herunder sikres både det fysisk, psykisk og æstetiske i deres miljø.

Tilpas indsats:

At få nogle bøger ned i børnehøjde, hvor de selv kan vælge og få gentænkt brugen af den tomme reol, som er i børnehøjde og har plads til at børnene selv kan se og vælge legetøj/bøger.

Læreplanstemaer

Hvordan arbejder gruppen/huset med de seks læreplanstemaer?

Hvordan kan vi se at gruppens/husets læringsmiljø understøtter de seks læreplans temaer og de to mål under hvert tema? (se Styrket pædagogisk læreplan s. 37 -43)

Herunder:

1. Alsidig personligudvikling:

Børnene i Søhesten støttes i at erfare og sætte ord på egne følelser.

De voksne hjælper med at fortolke og oversætte reaktioner fra børnene. Det italesættes -"se, han siger nej tak, han gør sådan her "(den voksne imiterer det andet barns ansigts-kropssprog) "det betyder, at han siger nej tak" "Han vil gerne være i fred" – (den voksne peger), - "se hun kigger, fordi det ser spændende ud, det du bygger" – "Måske hun vil lege med?" De støttes i at kunne og turde være modige, de møder respekt for egen vilje og tilbydes forskellige muligheder for at kunne mærke, hvad de har lyst til. Det sker, når de voksne følger deres initiativer, udviser nærvær og interesse samt støtter nysgerrighed ved at være indlevende og anerkendende, når barnet erfarer nyt.

2. Social udvikling:

Personalet arbejder med at støtte børnene i at indgå i forskellige legerelationer. De guides med krop og sprog til at vente på tur fx. ved motorikbanen, gå samme vej. Børnene støttes i at sige til og fra og får tilpasset støtte ved konfliktløsning. Det fælles måltid giver mulighed for at være sammen i en lille gruppe - være opmærksom på, hvad de andre spiser, øve sig på selv at vælge mad og hælde op af lille kande og give kanden videre til en af de andre.

3. Kommunikation og sprog:

Børnene i Søhesten har meget forskellige forudsætninger for kommunikation. Tale understøttes af billeder, kommunikation eller konkrete. Der er taget billeder af legetøjet i kasserne for at støtte barnets sprogforståelse - hjulpet på vej af voksne, der sætter ord på. Højtlesning foregår altid med blik for det enkelte barns forudsætninger på en hyggelig, aktiv og inddragende måde bl.a. gennem dialogisk læsning. Og med opmærksomhed på barnets mimik, gestik, fagter, som understøttes af ord og medindlevelse.

Den nære relation mellem barn og voksen er nødvendig for den fælles forståelse. Der sættes ord på de dagligdags begivenheder, små oplevelser og udfordringer i løbet af dagen. Det sker blandt andet under spisning eller under samling, hvor der er små samtaler. Børnene får konkret erfaringer med det verbale sprog i daglig anvendelse - "se, her er stigen" (peger), nu kan du kravle op på puslebordet", "Se", (peger) og venter på barnet. Skal børnene have tøj på, øves selvstændighed og sprog, når de skal finde egne sko i garderoben eller bliver inddraget i borddækning. Her øves navne og forståelse af, hvor kop og tallerken skal stå, og hvor mange der er. Den daglige samling med navnesang og andre fagtesange giver mulighed for at tilegne sig sproget ved gentagelser, rytme med tegn/fagter/billeder, der understøtter sproget. Der bruges konkrete med billeder af sange, dyr. Der er hånddukker. Alt dette understøtter børnenes mulighed for at forstå og reelt vælge sange.

4. Krop, sanse og bevægelse:

Der er stor opmærksomhed på, at børnene får varierede muligheder for at mærke kroppen, udvikle motorikken - herunder muskel-led sansen. At bygge og bruge motorikbane byder på mange muligheder - løfte de tunge puder (styrke, balance, placering i rum), balance, kravle, gå med støtte eller gå selv med en voksen tæt på. Lege ude på legeplads, - udfordre sig selv inden for nærmeste udviklingszone - mærke vinden, regnen, solen i ansigtet. Røre ved og lege med sand, få bare tæer i græs og sand, lege med vand og hoppe i vandpytter.

5. Natur, udeliv og science:

Naturen i lokalmiljøet, på legepladser og byens parker bruges til at opleve den typer naturmiljø, som byliv kan byde på med træer, græs mm. Og vand og små søer, hvor de om foråret følge ænder og de små ællinger. De voksne "går foran" og viser vejen for at understøtte børnenes nysgerrighed for deres omverden. I gården eller på køkkenbordet sås og plantes fx karse og forårsblomster.

Ved måltidet er der mulighed for at mærke blød, varm, kold og fast konsistens. Glasset med vand giver mulighed for at finde ud af, hvad der flyder, dumper til bunds eller opløses i vandet, at spildt vand på bordet løber hurtigt og ned. Som når mad tabes på gulvet og tyngdekraften er i spil - noget børnene efterfølgende udforsker ved at "tabe" ting på gulvet og se, hvor hurtigt de falder. Lege med fjer eller ris poser, og når der er gang i kugle- banen, hvor barnet kan følges kuglens vej ned - det er science i børneperspektiv.

6. Kultur, æstetik og fællesskab:

Fællesskabet udvikles gennem de fleste af de daglige aktiviteter og rutiner. Måltidet, samling, navnesange... gruppen er så lille, at det er naturligt at tale om, hvem der er her, hvem der er fraværende og hvorfor. Det giver god mulighed for at tale om, at X er syg, og der udtrykkes følelser omkring at være syg eller savne en ven. Som en del af kultur og fællesskab arbejder Søhesten med årstids- og højtidsbestemte aktiviteter. Der holdes fastelavn, og der bliver slået katten af posen -

de voksne klæder sig ud, noget børnene finder underholdende, børnene bestemmer selv om de er klar til udklædning. Det er ofte forskelligt, hvor meget de kan deltage. Dem der kan og har lyst slår katten af posen og bagefter hygges med fastelavnssange.

Kreative aktiviteter, hvor børnene kan udtrykke sig på andre måder, som at tegne, lege med farver og lave collager af ting samlet i naturen, eller med papir og fjer.

Vedligeholdts indsats:

Søhesten kender det pædagogiske grundlag og arbejder ud fra læreplanstemaerne. Hvordan, der aktuelt arbejdes med de enkelte temaer og de enkelte børn, forandres/tilpasses efter det enkelte barn og gruppen. Det er altid barnets trivsel og udvikling, der er i fokus for de aktiviteter og oplevelser, der foregår.

Tilpas indsats:

Understøtte samling med flere konkrete af billeder af sange og dyr - det gør det lettere for børnene at vælge selv, og det støtter sprog.

Forældresamarbejdet

Hvordan samarbejder gruppen/huset med forældrene omkring deres barns trivsel, udvikling og læring i dagplejen?

I Søhesten er forældresamarbejdet altid i fokus – Lige fra første møde i familiens hjem, hvor barnets og familiens historie bliver fortalt, og hvor det afdækkes, hvilket tilbud barnet vil kunne trives og udvikles i.

Den daglige kontakt mellem forældre og dagplejer er tæt og nødvendig. Hvordan barnet opleves den enkelte dag, den enkelte time kan være vigtig for, hvordan barnet mødes og udfordres på den enkelte dag. Læring og aktiviteter i forbindelse med den styrkede læreplan deles dagligt i mødet mellem forældre og dagplejer og gennem AULA, hvor der lægges billeder op.

Status

Vedligeholdts indsats:

Dagplejere og dagplejepædagog tilpasser løbende indsatsen i forhold til de aktuelle børn, familier og hvad de giver af muligheder for ændringer, forbedringer og nye tiltag.

Hvilken evalueringskultur har gruppen/huset skabt, som udvikler og kvalificerer det pædagogiske læringsmiljø?

Observationerne viser, at børnene mødes i øjenhøjde, de mødes i deres initiativ, hvor de voksne følger dem ved at se dem, vise positive følelser, dele oplevelser og skabe tryghed. Særligt i starten og til barnet er helt trygt og selv kan vælge, tjekker børnene af hos "deres voksen" og opmuntres af smil, nik og dermed opbakning (kropssprog og sprog) til at gå videre med aktiviteten. Børnene mødes af voksne, der er opmærksomme på at hjælpe dem i deres leg. Der har i en længere periode været få børn - det har betydet, at børnene har fået hurtig hjælp af den voksne. Jeg ser ikke børn, der er passive i aktiviteten - snarere at der brug for lidt voksenjustering og afstemning, så børnene gives flere muligheder og tid til at afprøve og udfordre sig selv samt udvikle deres selvstændighed.

De voksne er igangsættere af mange af legene og har en god fornemmelse for, når børnene mister interessen, hvorefter der ryddes op. Der er en god variation i de tilbud, der gives børnene - og på samme måde er det de voksne, der er igangsættere og inspirerer til nye legemuligheder. Efter endt aktivitet ses en sporadisk inddragelse af børnene under oprydning, og de når ikke altid at følge med i overgangen til, hvad der skal ske derefter. Under observation ses en overvægt af vokseninitierede lege, hvilket til dels handler om børnenes alder og kunnen. Det iagttages mest i lege, der indbefatter noget, der skal bygges eller konstrueres - som togbaner eller når der bygges tårn af klodser. Jeg ser også børneinitierede lege, hvor den voksne holder sig på sidelinjen eller bagved og er støttende, for på den måde hjælpe barnet med at fastholde og udvikle legen.

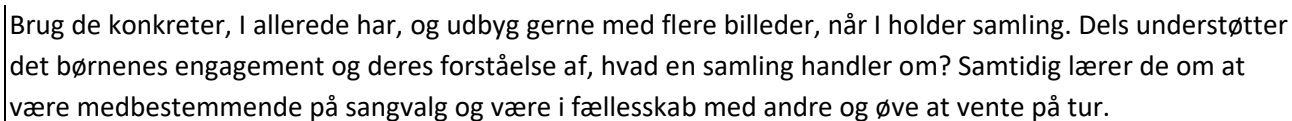
Det er tydeligt at se børnenes stolthed, deres glæde i mimik og lyd, når de lykkedes med at lære nyt.

Ved vinduet står en stor sofa, hvorfra man har god udsigt til legeplads, boldbaner og kan følge bilerne. Et af børnene er meget optaget af at komme op og kigge ud, barnet kan endnu ikke komme op helt ved egen hjælp. Barnet forsøger ihærdigt at komme op og har det ene ben halvvejs oppe, barnet aser og maser og giver lyd fra sig i forsøget på at komme op. Den voksne ser og afventer lidt barnets eget forsøg, hvorefter hun går hen til barnet og siger, "du vil godt op og kigge ud". Efterfølgende støtter hun barnet tilpas med hjælp, så barnet selv gør den største del af arbejdet for at komme i mål. Da barnet er kommet op, er det tydeligt at se barnets glæde og stolthed - og et andet barn som har kigget på, er tydeligt inspireret til selv at forsøge at kravle op til vennen og får på samme vis tilpas støtte til selv at lykkes.

Der er en del legetøj, som er tilgængeligt for børnene i gulvhøjde -det er legetøj. der appellerer meget til grovmotoriske lege. Børnene kigger ofte op på hylderne og skabet, hvor de ved, at der står en del legetøj, som er udenfor deres rækkevidde. Det er bl.a. Lego, bøger og kuglebane. De peger, og de voksne er lydhøre og forsøger på forskellig måde at finde frem til, hvad barnet peger på. Det kræver nogle gange flere forsøg fra børnene - særlig svært kan det være at få den rette bog valgt. Det er lettere at udpege bikkelsen eller kuglebanen, selvom om det måske ikke oprindeligt var lige det, barnets intention var?

Status

Vedligeholdts indsats:

— blik for barnets særlige behov og lige muligheder for deltagelse

Under observation ses et barn i gang med at få samlet flere togvogne - det vælter flere gange for barnet. Her sætter den voksne ord på, "hov, nu væltede det igen", "er det lidt svært" - i en opmuntrende tone til barnet sig hun, -"prøv igen, jeg hjælper lidt". Stemningen er tålmodig og medlevende i barnets anstrengelser og ærgrelse, og den voksne venter tilpas og giver dermed barnet mulighed for at prøve på egen hånd og lykkes.

Der er tilknyttet talepædagog fra BCK (Børnecenter København), som kan vejlede og sparre med personalet omkring generelle sproglige og kommunikative forhold. Talepædagogen vejleder også personale og forældre til det enkelte barn mere specifikt alt efter behov - og hvilken indsats, der er brug for.

Status

Fortsæt med fokus på en differentieret sproglig indsats både i dagligdagen, når der sættes ord på de ting barnet er optaget af samt ved at benævne barnets initiativer. Og i de mere strukturerede aktiviteter, som dialogisk læsning.